

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 22.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3031** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалбата на „А.”Е., ЕИК *, със седалище и адрес на управление: Г. С., Б. „В.” № 139, В. Б, А. 2, представлявано от управителя П П против заповед № РД-09-50-09/13.01.2010 г. на главния архитект на Столична община, с която е отказано допускането на изменение на подробния устройствен план ИПРЗ за имот пл. № 534, кв. 153, местността „Л П ч.”. В жалбите са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че при издаването ѝ са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Излагат се съображения за неправилно прилагане на Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, тъй като инвестиционното предложение на дружеството отговаря изцяло на устройствената зона, в която попада имота и по същество дори не променя предназначението на имота, тъй като примерното предложение, което е внесено като скица-проект предвижда отреждане за офиси и комплексно обществено обслужване. Сочи се

противоречие между разпоредбата на Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО и чл. 134, ал. 7 от ЗУТ, като в случая е налице изрично дадено съгласие от министъра на образованието за промяна на предназначението на имота. Сочи се неправилност и на изводът за противоречие с разпоредбата на чл. 108, ал. 5 от ЗУТ. Претендира се да бъде отменена като незаконосъобразна заповедта на главния архитект на Столична община и се присъдят направените по делото разноски. Подробни доводи са изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Ответникът не изпраща процесуалния представител в съдебно заседание. В съпроводителното писмо, с което жалбата и административната преписка са изпратени в съда са изложени доводи за неоснователност на жалбата. Соци се правилно прилагане на разпоредбата на Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО и на чл. 108, ал. 5 от ЗУТ при спазване на административнопроизводствените правила.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорвания административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 2 от АПК, от заинтересована страна по смисъла на чл. 131 от ЗУТ, участник в административното производство по издаване на неблагоприятстващ за нея административен акт.

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза, която дава заключение, че съгласно одобрения със заповед № РД-09-50-739/28.12.1994 г. ЗРП на м. „Лозенец II ч.“, потвърден с решение № 85 по Протокол № 56/06.08.2003 г. на Столичния общински съвет, поземлен имот № 534 попада в УПИ I, кв. 153 с отреждане „ЗА УЧИЛИЩЕ“. Съгласно действащия ОУП на Столична община имотът попада в зона „За обществено обслужване“. Изготвеното от търговското дружество предложение за ИПРЗ не предвижда изграждане на жилищна сграда, а обекти на комплексно обществено обслужване, съвместимо със зоната „За обществено обслужване“.

Разгледана по същество жалбата са НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало по инициатива на „А.“Е., който със заявление В. № ГР-70-00-344/15.04.2008 г. е поискал разрешение да изработи за своя сметка изменение на ПУП за изграждане на офиси, КОО и ТП в ПИ 534, кв. 153, м. „Л II ч.“ Приложен е проект за ИПРЗ. Проектът е разгледан на заседанието на ОЕСУТ, провело се на 15.12.2009 г., на което е взето решение да се издаде отказ за допускане на устройствена процедура за ПИ

534. Решението е обективизирано в т. 54 от протокол № ЕС-Г-117/15.12.2009 г.

Видно от приложенияте по делото нотариални актове имотът, предмет на устройствената процедура, е собственост на „А.”Е..

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед № РД-09-50-09/13.01.2010 г., с която на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ във връзка с чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, Приложение към чл. 3, ал. 2, т. 15 от ЗУЗСО, главният архитект на е отказал допускането на изменение на ПУП за ПИ 534, кв. 153 по плана на Г. С., м. “Л Пч.”.

Изложеното от фактическа страна дава основание на настоящия състав да изложи следните правни изводи:

Съгласно чл. 129, ал. 2 от ЗУТ, подробен устройствен план по чл. 128, ал. 3 от ЗУТ /за част от населено място с обхват до три квартала/ се одобрява със заповед на кмета на общината в 14 дневен срок след приемане на проекта за подробен устройствен план от общия експертен съвет.

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед № РД-09-50-09/13.01.2010 г. е издадена в предписаната от закона писмена форма и от компетентен орган - главния архитект на Столична община в рамките на делегираните му със заповед № РД-09-4338/12.02.2008 г. на кмета на Столична община правомощия. Изложени са подробни мотиви, достатъчни да обосноват становището на административния орган. Посочени са както фактическите, така и правните основания за издаването на административния акт.

Законът, в чл. 124, ал. 3 предвижда изработването на подробни устройствени планове за част от населено място или селищно образование в обхват до три квартала включително, какъвто е настоящия случай, да се възлага от заинтересованите лице след разрешение на кмета на общината.

Съгласно чл. 135, ал. 1 от ЗУТ исканията за изменение на устройствените планове се правят с писмено заявление до кмета на общината, който, съгласно ал. 3 на същата норма е компетентен да допусне или откаже изработването на проект за изменение на плана.

В настоящия случай, заявлението за допускане на устройствена процедура е подадена от „А.”Е. /заявление В. № ГР-70-00-344/15.04.2008 г./.

За редовността на искането е необходимо към него да е приложена скица с предложение за изменението. В случая към заявлението е приложен инвестиционен проект за ИПРЗ, в обяснителната записка, към който е посочено, че се предвижда обособяването на самостоятелен УПИ и изграждане на офиси, КОО и ТП.

За да се стигне до изработване на проект за изменение на ПУП следва да бъде проведена първата фаза на производството, предвидена в чл. 135 от

ЗУТ. Тя приключва с акт по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ на компетентния орган за допускане с мотивирано предписание или за отказ да се изработи проект за изменение на плана.

Динамичния фактически състав на издаване на акта по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ включва изготвяне на становище от органите по чл. 135, ал. 4 от ЗУТ-тези органи са различни в зависимост от органа, компетентен да разпорежи изменението, както при компетентност на кмета на общината становището се дава от главния архитект.

В настоящия случай е взето становището на отдел „Г.” и отдел „Правен” към Н. „А. и Г.” при Столична община.

С оглед на изложените съображения, съставът на съда приема, че при издаване на оспорената заповед не са допуснали съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорения в настоящото съдебно производство административен е мотивиран от правна страна с ограничението въведено с т. 15 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, съгласно което в устройствените зони за обществено обслужване не може да се променя предназначението на имоти, отредени с подробен устройствен план „за училище”. По делото не се спори, че процесния имот по ОУП на Столична община попада в зона „За обществено обслужване”, а по действащия ПУП – в УПИ I с отреждане „ЗА УЧИЛИЩЕ”. Наличието на тези две предпоставки обуславят прилагането на ограничителната норма на т. 15 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, в какъвто смисъл са мотивите на административния орган.

Закона за устройство и застрояване на Столична община има за предмет урегулиране на специфичните правила и нормативи за устройство и застрояване на Столична община. Като такъв същият се явява специален по отношение на ЗУТ за територията на Столична община, поради което и не е налице соченото от пълномощника на жалбоподателя в писмените бележки противоречие между двата нормативни акта. Ограничителната норма на т. 15 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО не следва да се тълкува като противоречаща на чл. 134, ал. 7 от ЗУТ, а като специфично правило за устройство на зоните за обществено обслужване на територията на Столична община. Т.е. касае се изключение от общото правило на чл. 134, ал. 7 от ЗУТ, съгласно което изменението на подробните устройствени планове за промяна на предназначението на урегулирани поземлени имоти, отредени за обекти на образованието, науката, здравеопазването или културата, може да се извърши при условията и по реда на този закон само след писмено съгласие на съответния министър. Ето защо, в случая забраната по Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО не може да бъде

преодоляна чрез становището на министъра на образованието, обективирано в писмо № 1321-163 от 08.05.2008 г.

Настоящият съдебен състав не приема за основателни и доводите, изложени в жалбата, че проекта за устройствена процедура не променя предназначението на имота. Действително, предвиждането за офиси, КОО и ТП не противоречи на зоната, в която попада имота по ОУП „за обществено обслужване”, в какъвто смисъл е и заключението от изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза, но същото не съответства на предвиждането по ПУП „ЗА УЧИЛИЩЕ”. Налице е промяна на предназначението по ПУП от „ЗА УЧИЛИЩЕ” в предназначение „ЗА ОФИСИ, КОО и ТП”, което обуславя прилагането на ограничението на т. 15 от Приложението към чл. , ал. 2 от ЗУЗСО, предвид устройствената зона, в която имота попада по ОУП, а именно „За обществено обслужване”.

Съгласно разпоредбата на чл. 169 от АПК при оспорване на административен акт, издаден в условията на оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административния орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Безспорно преценката по чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, относно целесъобразността на предвиденото устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите се осъществява в рамките на оперативната самостоятелност, предоставена на административния орган по силата на закона. Изложените мотиви за противоречие на проекта за допускане на устройствена процедура с материалната разпоредба на т. 15 към Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО налагат извод за законосъобразност на решението на главния архитект на Столична община основано на разпоредбата на чл. 108, ал. 5 от ЗУТ.

С оглед на изложените съображения, съставът на съда приема, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Съгласно чл. 132, ал. 1, т. 3 от ЗУТ, решенията и заповедите за одобряване на устройствени планове по този закон влизат в сила от датата на потвърждаването им от съответният административен съд, чието решение е окончателно. С оглед разпоредбата на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ, компетентният съд по смисъла на чл. 132, ал. 1, т. 3 от ЗУТ е съответният административен съд, чието решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „А.”Е., ЕИК *, със седалище и адрес на управление: Г. С., Б. „В.” № 139, В. Б, А. 2, представлявано от управителя П П против заповед № РД-09-50-09/13.01.2010 г. на главния архитект на Столична община

Решението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: